

LA LLEI DE SERVEIS SOCIALS, UN CANVI INAJORNABLE

Catalunya, que havia estat pionera en els serveis socials en la dècada dels anys trenta del segle passat, es va trobar als inicis de la primera transició amb uns serveis socials febles i del tot incapaços de donar resposta a les exigències que cada dia més la ciutadania els demandava. És evident que, vora trenta anys després els serveis socials s'han anat millorant des de les diverses administracions, però no és menys cert també que aquesta millora ha estat insuficient i que avui encara no ens ha permès, per exemple, arribar ni a la mitjana dels països de la Unió Europea, ni a la que Catalunya li correspon en funció de la seva riquesa.

I és que el sistema de serveis socials heretat el podem qualificar d'assistencialista ja que, davant la insuficiència d'equipaments, serveis i prestacions, per accedir-hi cal demostrar una manca de recursos, la qual cosa exclou la majoria de ciutadans, sobretot de les classes mitjanes. En aquest sentit l'objectiu del Departament de Benestar i Família és universalitzar el sistema, és a dir, establir un sistema destinat a tothom que tingui una determinada necessitat, independentment de la seva situació econòmica.

Una de les eines que ha de possibilitar aquest salt qualitatiu és, sens dubte, la nova Llei de Serveis Socials de Catalunya que ha de permetre precisament la universalització dels serveis socials i avançar cap a un model flexible, àgil i descentralitzat, amb capacitat d'adaptació al territori i d'innovar ràpidament per fer front a les creixents i canviants necessitats socials. És en aquest sentit que la consellera Simó ja va anunciar a principis de legislatura que l'elaboració i aprovació d'una nova Llei de Serveis Socials era una de les màximes prioritats del Govern. Dos anys després encara no, s'ha presentat l'avantprojecte de llei, un cop acabat un ampli i sistemàtic procés de participació en la seva elaboració i com a pas previ a la seva aprovació per part del Govern i la presentació al Parlament de Catalunya, prevista abans d'acabar l'any.

La Llei de Serveis Socials de Catalunya és, sense cap mena de dubte, un dels projectes més ambiciosos i estratègics d'aquesta legislatura ja que és

l'instrument legal que ens ha de permetre superar la legislació vigent en matèria de serveis socials, una legislació que si bé reconeix el dret als serveis socials de la població, a la pràctica condiona l'accés a les prestacions a les disposicions reglamentàries, de manera que el dret real està debilitat perquè depèn de les disponibilitats pressupostàries existents.

La *Llei Simó*, com ja se l'ha batejat en diferents medis, representa, certament, fer un salt transcendental i ambiciós en la concepció, gestió i prestació dels serveis públics, considerats com a dret de ciutadania. L'entrada en vigor del nou text legislatiu suposarà modificacions en l'ordenació i la reglamentació, i en la planificació dels serveis i la formació, modificacions que determinaran un canvi inajornable consistent a reconèixer el dret als serveis socials per al conjunt de la ciutadania de la nostra nació.

Jordi Tous i Vallvè

Director dels SSTT

Tarragona, 2 de novembre de 2005